

מכתבים

טחי מזה עשרים ומשהו שנה בחיסול מעצי כי המדיניות הישראלית, הגיעה כנראה ה' עת להעניק אותו טיפול לאמני וסופרי ישראלי. אם להאמין להנדון "חלטורה" (העולם הזה 1758), הרי שכל אמני ישראל (פרט ל-עגנון המנוח) הם אפסים מנופחים, כמוהם כעסקני המפלגות בישראל.

אפסים הם: עמיח, זק, אבידן, רבי קוביץ, כרמי, וילטור, מרים בת-יוכבד, שלונסקי, פן, רטוש, רוקח, ש. שלום.

אפסים הם: הוז, מגה, אלוני, א. ב. יהושע, עמוס עוז, יזהר, עליזה כהנא-כרמי, מן, רחל איתן, פנחס שדה, קינן, תמוז ואורפן.

אפסים הם: תומרקין, דניצ'גר, אגם, לביא, בתיא אפולו, ארדון וברגנר.

אפסים הם: פאול בן-חיים, יוסף טל, נועם שריף, מרדכי סתר וקמינסקי.

בקצרה, עולם של אפסים. לא נותר לנו כי אם להתנחם בעובדה שעולם זה איכ"ש שהו הצליח להצמיח לנו ענק רוחני ומדיני כמו אורי אבנרי. אכן, לא פסו נסים מקרב הארץ!

נ. בריאור, תל-אביב

● הקורא בריאור לא הבין את המאמר. אורי אבנרי לא טען שהניל הם חסרי כשרון — אלא להיפך. שכשרונם מתבזבז.

מגן התובע

החוק והמוסר

הודעו עתי כשקראתי בגיליונכם כתבה משונה בה מספרת איוו ספחת של העולם התחתון אודות סגן התובע המחוזי מר יצחק קרפ (העולם הזה 1760). לדעתי יש גבול לדימיון חולה של אשה מסוג זה.

הכרתי את יצחק קרפ במסיבה שנערכה אצל נעמי אודווה בחיפה, לשם הגעתי עם מספר מורות. במסיבה זו נכחו אנשים בתפקידים דומים לזה של מר קרפ (אנשי משטרה ופרקליטות) ודווקא מר קרפ היה האדם שהתנהג בשיא העדינות והאלגנטיות לעומת יתר הקולות שלו שפרקו כל עול. מר קרפ הינו אדם עדין נפש, בעל שארית רוח ואינו מסוגל לבצע מעשים כאלו ש' מייחסים לו בעיתונכם מסייה של אותה בחורה.

הבל שדווקא מר קרפ התמים משמש כ' סעיר לעזאזל ואילו חבריו יושבים שלוים ושאננים במשרותיהם ו'שומרים על החוק והמוסר'.

שושנה ליפשיץ, ירושלים

שיא

המעויות

שמחתי לקרוא בעיתונכם את הרשימה על להקת הג'ז שלי (העולם הזה 1762). אך

להקת "שיא ג'ז" בפעולה

ברצוני לתקן טעות שנפלה בדפוס: שם הלהבה הוא שיאג'ל ולא שיג'ל כפי ש' פירסמתם.

ליאורה חכמי, תל-אביב

קוראים השוהים מכתבים מתבקשים לנסח אותם בקצרה. עדיפות תינתן למצרים תמר ונת למכתביהם.

(המשך מעמוד 4)

יחס של זילזול כלפי שוטרינו, קיללם, גיד' פם ללא-סיבה לכך.

כמו כן, פקד ברודו גרם להתפטרותם של כמה מהשוטרים, בעת שכוח-אדם היה בלאו הכי, מצומצם ביותר — עקב התנהגותו ה' בלתי הולמת את מעמדו הציבורי.

בקוראי על פרשת האחים זומור, אוכל לציין שלדאבוני פקד ברודו לא השתנה במ' אומה וקורבנות נוספים נופלים בחכתו.

שוטר לשעבר, (20985), תל-אביב

פעמים

ברוטום

גם אתה ברוטום.

ארי מלכה, ירושלים

● זהו תוכן המברק שהגיע למערכת העולם הזה, אחרי פירוטום הכתבה ב' דאה בבקבוק מול' טוב (העולם הזה 1761), על מעללי הלהטוטים של המלכה.

מלכה

זעתי למקרא הכת' בה בעיתונכם בני' גע לאורי מלכה מ' מנהיגי הפנתרים ה' שחורים. האם גם אתם רואים לנכון להצטרף למגמה של עיתוני המימסד לה' ציג את הפנתרים השחורים באור שלילי? גם אתה ברוטום?

ואם כבר החלטתם כך — גם באמצעים לא בחלם. בכתבה הועלו שתי נקודות עק' ריות להשמצת האיש — האחת עסוקיו של אורי מלכה בפראפסיכולוגיה והיפנוזה, והשניה — מנהיגו הגסטרונומיים (העובדה שהנ'ל אכל ארוחה במסעדת דולפין שהיא מסעדה יקרה).

בקשר לראשונה — מה הקשר בין תח' ביכו, או פרנסתו לבין האידאולוגיה שלו? במה סותר העיסוק בפראפסיכולוגיה את המלחמה הצודקת לחיסול הפער העדתי בישראל?!

ובנקודה השנייה, המורה עוד יותר, זווית הראייה שלכם היאומרת שדבר שלילי הוא שמנהיג של מקופחים ועניים יאכל במסעדה יקרה.

האם האידאל של הפנתרים הוא העוני, ולכן אורי מלכה צריך להיות עני? הרי ה' עוני הוא הסיבה למאבקם של הפנתרים! את העוני הם רוצים לבער!

אילנה מנצר, ירושלים

מלכה

מוזיק

אדם כמו אורי מלכה, רק מוזיק לעניין הצידוק של הפנתרים השחורים. לא עליידי "דם נשפך" ייפתרו בעיותי' הם של אותם פנתרים הסובלים מקיפוח. **יעקב בן-דאביגדור, ירושלים**

מטפס עץ

גל פופולרי

אחרי שנכשל בהצגת עצמו כאדם בעל כוחות עליונים, מנסה מנהיג אחד מפלגי הפנתרים השחורים, אורי מלכה, לטפס על גל פופולרי אחר.

ולא מפני שהוא מקופח, חס וחלילה (אדם שמרשה לעצמו לאכול במסעדות פאר, אינו מקופח), אלא כדי שיוכל לקרוא את שמו בעיתונים.

תמורת זאת, מוכן האיש הנ'ל, לגרום ל' כך שרבים וטובים יסתייגו ממאבקם ה' צודק של המקופחים האמיתיים. **משה בראון, חיפה**

עולם של אפסים

(אוי, "העולם המאופם")

לאחר שמר אורי אבנרי עוסק באופן שי'

שמפו ביצים אמיתיות של Taya

מה הוא תניל ומה הוא לשעור עושה לשעור

חלמון ביצים: מונע יבוש-יתר של שעור.

לנולק: מעניק לשעור רוח וברק של משי.

קולוסטרוין: מבריא ומחזק את שורשי השער.

אהבת יופי לשעורך

ג'וסף לוין ואנקו אמבטי פילם הציגים חייל בכחול SOLDIER BLUE הסרט השובר את שיאי הקופות באירופה

השבוע בקולנוע, תל-אביב